

Publicerad 2007-09-03 17:45 av xSpidermaNx

sluta skrik.

<I>deras skrik ekar i mitt huvud.

jag har varit olydig.

jag är deras hora.

jag får inte skriva,

men jag gör det ändå.

jag står emot.

även om jag inte vet hur länge jag orkar.

jag får inte sova.

jag har en bankande huvudvärk

& är vaken fast jag har tagit sömntabletter.

dom begär så mycket av mig.

dom tar all min energi.

dom tar allt, dom kräver så mycket.

fan vad jag inte orkar.

vart tar du vägen superman ?

eller du kanske också har gett dig av ?

så som alla andra.

dom som inte orkade med mig längre.

jag är som ett barn.

jag behöver uppmärksamhet och tillsyn hela tiden,

och det är inte alla som står ut.

jag är väldigt tacksam över dem som står ut.

jag vet också att ni vill hjälpa mig.

men hur mycket ni än vill,

så kommer det inte att gå.

jag är ett olösligt fall.

jag kommer aldrig bli frisk.

hur mycket jag än letar,

så kan jag inte hitta ett ljus i tunneln.

hur som helst.. jag älskar er, glöm aldrig bort det.

det är ni som får mig att orka lite till.

jag ville ju bara...

förlåt.</I>

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren xSpidermaNx med Poeter.se id #18296 innehar upphovsrätten